

TAGALOG SECTION

TAGUMPAY ANG UNANG TAON!

PANGKASALUKUYAN

Unang Taon ng Republika

Sa di kawasa, at sa ibabaw ng kahirapan ng buhay at kabigatan ng panahon, ay maluwalhatang sumapit ang unang kaarawan ng pagkakatayo ng Republika ng Pilipinas. Lahat ng pilipinong may wagas na pag-ibig sa tinubuang lupa ay dapat magalak sa ganitong pangyayari palibhasa'y maliwanag na nadadama ngayon ang hudyat ng katuparan ng isang pangarap na napakalaong nilungati. Sabihin na ang ibig sabihin, ang pagsasarili ng Pilipinas, na naging sanhi ng pamumuhunan ng dugot at buhay ng ating mga bayani, ay siyang pinanabikan natin sa mula't mula pa, at ang pagsasariling iyan, saan man nanggaling o sinuman ang maybigay ay dapat ikaligaya. Kung masidhing pag-aralan ang kasaysayan ng ating mga pakikibaka't pakikitungali ay maliwanag na mababati na para sa mga pilipino'y walang mahalaga kundi ang pag-iwas ng isang buhay na nagsasarili.

Sa kung ilan nang pagkakataon ay nasabi ng Kanyang Kadakilaan, ang Pangulong Laurel, na may ilang kababayan, kundi man napakarami, na lubhang nag-aalinlangan sa kawagasan ng ating pagsasarili; anila'y di to tunay at di-lubhang ganap, pang-akit at pandaya lamang, di-manalo. Kamí'y kasang-ayon ng marilag na Pangulo sa pagpapayo na kung mayroong mga ilang nag-aalinlangan, ang dapat pakikipag-uhap ng lahat at baw't isa ay magtutulong-tulong at magyagap-vakap upang

papaghahariin ang pag-aalinlangan, saan man ay di tayo makararating. Wala tayong mapapala sa pagtut-

isa sa mga bagay na dapat nating alagatain, sa harap ng kasalukuyang mga pangyayari, ay di tayo ang may-hawak ng susi ng kaluwalhatian. Nakikibagay tayo sa panahon at pinaninimbangang natin ang tabko ng digmaan lumiligalig sa sandaigdig. Huwag tayong mag-unuran. Ang kailangan natin ngayon ay sumunod sa ipinapayo ng mga pinuno ng ating bansa. Para sa kanila, ang pinakamalalaga ngayon sa mga pilipino ay makaligtas sa malupit na kuko ng digmaan, makatawid sa daluyong ng mga paghihirap, upang, sa panunumbalik ng kaliwanagan ng panahon, ay manatiling ligtas at buhay ang ating pagka-Bansa at ang ating pagka-Lahi.

Oo't tunay na ang panahon ay napakabigat para sa buhay ng lahat at baw't isa sa atin. Ngunit ang Diyos ay di natutulog. Kung tayo'y matutulong mag-ingat, tayo'y Kanyang pag-iingat. Ang liwanag ng pag-iisip at hinahon ng kalooaban ay siya nating pagharin sa baw't sandali. Mamayapa tayo at sikaping matawid na maluwalhat ang malawak na dagat ng patung-pating na mga suliraning.

Ngayong matagumpay na naitaguyod ang unang taon ng ating nakatatag na Republika, manalig tayo at maghinatay. At kamí'y unahang na kung tayo'y nagpapatalino, ang ikalawang taong pangyayari, mapasok sa buhay ng ating pagsasarili ay sasapitin ng lalo pang maluwalhati at lalo pang mababalak para sa kasarinlan ng ating bansa.

Kahimanawari, ang unang taong natakaw ng ating nakatatag na Republika, ay maging hudyat ng isang kaligayahang hindi matatapos sa hinaharap ng panahon.

BAGONG KONSUL SA MAYNILA

Bilang kahillni ni Sukeiti Sionoya ay hinrang na maging konsul heneral ng Hapon sa Maynila si Masaki Yodokawa. Ang bagong konsul Yodokawa ay nagingkod sa Brasil, Peru, Tsile at Espanya at hanggang noong bagyo sumilak ang digmaan ay siyang konsul heneral ng Hapon sa Timor.

ANG AMING BATI AT PAMIMITAGAN

Sa pagsilang sa maliwanag ng unang bilang naming ito, bago ang lahat, ay nag-iukol kami ng maligayang bati at lubos na pamimitagan sa mga may-kapangyarihang umuugit sa daong ng bansa, lalong-lalo na sa Kataas-taasang Pamunuan ng Pamahalaan ng Imperyal ng Hapon sa Pilipinas na siyang kumakatawan sa kanya na lupaing ito. Sa kanila ay nagpupugay kami at gumagalang.

Ang aming tulong at pagkatig ay buong pagkukusang inihahandog at ang aming magagawa sa lahat ng abot ng aming kaya ay ipinangangakong gagawin, alang-alang sa ikapagtatagumpay ng isang matalino at mabuting pagkakaunawaan.

Kamí'y katig sa Pamahalaang nakatatag, ngunit kamí'y magiging bibig ng sambayang nagpapakasakit sa kasalukuyang bigat ng panahon upang mapangalagaan, di lamang ang kanilang mga kapakanan, kundi lalo't higit ang kanilang mga kaapihan.

Alang-alang sa ikapapanuto ng lakad ng mga bagay-bagay ay ipaliliwanag namin sa taumbayan ang lahat ng balak at layunin ng Pamahalaan at pararatingin naman sa mga nagsisihawak ng ugít ng bansa ang lahat ng daing ng taumbayan nasa dakong ibaba. Anupa't tutupad kami sa tungkuling tagapamagitan. Alam namin na ang di pagkakaunawaan ay siyang madalas na pinagmulan ng mga ligamgam at ligalig, kaya, upang maiwasan ito, iukol namin ang aming mga pitak para sa bagay na iyan.

Bumabati nga kami at napupugay sa lahat.

Palátuntunan Ng Mga Parangal

Biyernes, Oktubre 13, 1944

7:30 n. g.—Palatuntunan sa Radyo sa pamamagitan ng himpilang PIAM na ang pinaka-pangunahí'y isang talumpati ng Kgg. Arsenio N. Luz, Pangulo ng Lupon sa Pagbabalita.

Sabado, Oktubre 14, 1944

Sa harap ng City Hall
7:30 n. u.—Misang Pambayan.
Sa Gusalí ng Batasang Pambansa
8:30 n. u.—Pagtitipon-tipon sa harapang ng Gusalí ng Batasang Pambansa.

Ang pasukan sa gawing likuran ng Gusalí ng Batasang Pambansa ay tanging iukol sa mga pinuno at mga panauhing pinaanyayahan

9:00 n. u.—Ang Patnubay ng Batasang Pambansa, ang Punong Hukom ng Mataas na Hukuman, ang mga Kagawad ng Gabinete, ang Pangulo ng Sangguniang Bansa at ang Gobernador Militar ng Maynila ay magtitipon-tipon sa tanggapan ng Patnubay na magdaraan sa pasukan sa gawing likuran

9:05 n. u.—Ang mga Kagawad ng Kapulungang Pambansa, ang mga iba pang pinuno at gayundin ang mga pinaanyayahan ay magsisiluklok sa kani-kanilang upuan sa tribuna.

9:10 n. u.—Ang Kanyang Kamahalan, ang Sugong Maykanap na Kapangyarihan ng Hapon, ang Kanyang Kamahalan, ang Kataas-taasang Punò ng Hukbong Imperyal ng Hapon sa Pilipinas, ang Kanyang Kamahalan, ang Kataas-

taasang Punò ng Hukbongdagat ng Hapon sa Pilipinas, at ang kani-kanilang mga kagawad, ay magsisilangit at magsisiluklok sa tanggapan ng Patnubay sa pamamagitan ng pasukan sa dakong harap.

9:20 n. u.—Ang Parulo ng Republika ng Pilipinas, kasama ng Pangulo ng Lupon sa Kaarawan, ay aalis sa Malakanyang sa ganap na ika-9:15 n. u. upang dumalò sa mga parangal na pangunahanang mga taliba at darating sa tanggapan ng Patnubay ng ika-9:20 n. u. na magdaraan sa pasukan sa dakong harap.

9:25 n. u.—Ang Kanyang Kamahalan ng Kapangyarihan ng Imperyal ng Hapon sa Pilipinas, ang Kanyang Kamahalan, ang Kataas-taasang Punò ng Hukbongdagat ng Hapon sa Pilipinas, at ang kani-kanilang mga kagawad, ay magsisiluklok sa kanilang mga upuan sa tribuna. (Kapagkarakang ma-hudyat ang kanilang pagdating ay dapat tumayo ang lahat.)

9:30 n. u.—Martsa Laurel—Ng Banda ng Kostabularya.

Papasok ng Kanyang Kadakilaan ang Pangulo ng Republika ng Pilipinas, ng Patnubay ng Kapulungang Pambansa, ng Punong Hukom ng Mataas na Hukuman, ng Pangulo ng Lupon sa Kaarawan, ng mga Kagawad ng Gabinete, ng Pangulo ng Sangguniang Bansa, at ng Gobernador Militar ng Maynila.

9:35 n. u.—Panalangin ng Kapitapatang Cesar Ma. Guerrero, Katulong na Obispo sa Maynila.

9:40 n. u.—Paggupugay sa Watawat.

9:41 n. u.—Isang saglit na pagmumuni't tahimik na paranalanging alang-alang sa mga bayani't mga pinagpala sa kalayaan ng Pilipinas at sa ikapagtatagumpay ng Republika ng Pilipinas.

9:42 n. u.—Paggapakilala sa Kanyang Kadakilaan, ang Pangulo ng Republika ng Pilipinas, ng Pangulo ng Lupon sa Kaarawan, Kgg. Arsenio N. Luz, Pangulo ng Lupon sa Pagbabalita, ang Kanyang Kamahalan, ang Sugong Maykanap na Kapangyarihan ng Hapon sa Pilipinas, ang Kanyang Kamahalan, ang Kataas-taasang Punò ng Hukbongdagat ng Hapon sa Pilipinas, at ang kani-kanilang mga kagawad, ay magsisiluklok sa kanilang mga upuan sa tribuna.

9:43 n. u.—Pag-alis sa tribuna ng Kanyang Kadakilaan, ang Pangulo ng Republika ng Pilipinas. At ng iba pang mga Pinuno at Panauhin.

Ang mga panauhing nasa tribuna ay magsisitindig at ang lahat ay mananatili sa pagkakatayo hanggang sa ang Kanyang Kadakilaan, ang Pangulo ng Republika ng Pilipinas, at ang iba pang mga Pinuno at Panauhin ay mangakalis.

6:30 n. g.—Palatuntunan sa Radyo sa pamamagitan ng himpilang PIAM. Ang Kgg. Claro M. Recto, Panlabas ay siyang bibigkag ng Kagawad Bansa sa mga Suliraning pangunahing talumpati.

PANANALIG AT PANINIWALA

Kamí'y nananalig sa kapangyarihang hawak ng Pangulong Laurel na nagtataguyod sa nakatatag na Republika pagka't kamí'y naniniwala na siya'y walang pinagsumakitan kundi ang katubusan at kaligayahan ng kanilang Bayan at ng kanilang Lahi.

Kamí'y nananalig sa kawagasan ng Republika pagka't kamí'y naniniwala na ito'y nakasalalay sa isang Saligang-Batas na yari at piga sa mga pangarap at mithiin ng mga bayaning nangabulid sa kadiliman ng gabi.

Kamí'y nananalig sa tagumpay ng Pamahalaan pagka't kamí'y naniniwala na ang kanyang mga tao'y walang sinisikap kundi ang kaligtasan at katiwasayan ng mga mamamayan.

Kamí'y nananalig sa katinigang-loob ng mga mamamayan pagka't kamí'y naniniwala na ang katutubong-bati ay siya nilang pinairal sa ibabaw ng mga paghihirap na tinatawid.

Kamí'y nananalig sa kaligtasan ng taumbayan pagka't kamí'y naniniwala na ang hinahon ay siyang pinapananag kay sa simbuyong mga kalooaban sa harap ng kasalukuyang mga pangyayari.

Kamí'y nananalig sa katapatan ng baw't isa pagka't kamí'y naniniwala na lahat ng nakababati na sa kasalukuyang bigat ng pana-

PAGTATAPAT

Ang Kamay na Bakal ng Pamahalaan

Hindi filan ang namanhik sa unang taon sa paglabas ng unang bilang na ito ay mangyaring ipataala lamang, na marahil anila ay magugunita pa ng lahat na sa talumpating binigkas ng Kanyang Kadakilaan Jose P. Laurel Pangulo ng Republika ng Pilipinas, sa harap ng mga lider at pangulo ng mga Samahan ng Magkakapitbahas ng ating pagtitipon ginandap sa Sistol ay tahasang ipinahayag ng nasabing Pangulo na di nakakaila sa kanya na ang Pamahalaan ay punò ng mga alagad ng batas na gumagawa ng mga kasagwaan at kabulatangang nagiging dahil ng kabigatan ng kabuhayan ngayon. Tahasan din namang sinabi ng Pangulo na siya'y nahahandang gumawa ng lubusang pag-iingat sa ngayon uri ng mga alagad ng batas, humirng lamang siya ng panahon upang ang kanyang binabalak ukol dito ay maisagawa. Ayon sa mga nagpapaalala sa amin, magbuhat nang magtalumpati ang Pangulo hangrang ngayon, ang lakad ng mga bagay-bagay ay hindi nagbabago. Namamayan pa rin ang gayong massamang kagawagan.

Itakala ng nabanggit na mga nagpapaalala na alinsunod sa kanilang palagay ay dumating na ang panahon upang ang Pamahalaan laban sa pag-iingat mag-alagad ng batas; ito, sa pamamagitan namin, ang magalang na hinihingi nila sa marilag na Pangulo kung ibig din lamang nitong mapangalagaan ang kapakanan ng mga mamamayan. Para sa kanila, ang marami sa mga alagad ng batas ngayon, sa halip na maging mga tagaparbantay upang maipatalima ang mga ipinag-utos ay siya pang nagiging mga "bantay-salakyat." Tila ang kanilang sinasagisag sa pagtupad ng tungkulin ay "mabuhay lamang sila, mamatay na't mahirapan ang iba." Di man lamang nagugunita ang tagubilin ng Pangulo Laurel sa isa niyung talumpati... "mabuhay upang magbigay-buhay."

Gaya ng aming sabi sa ibang panig ng bilang na ito ay naglingkod kami bilang tagapamagitan ng Pamahalaan at ng mga mamamayan. Ang daing na ito ng mga mamamayan ay ipinaabot namin ng buong galang sa Kanyang Kadakilaan. At aming inuuili na ang hindi nila ay gamitin na ng Pamahalaan ang kanyang kamay na bakal laban sa mga alagad ng batas na nagiging mga "bantay-salakyat." Ang kalagayan ngayon ay nasa sukdlan na. Anungang bisa ng lunas na ilalapat kung darating ng huli sa panahon ay wala nang kabulahan. Manapa ay lunas na maaari pang makamatay.

Ang mga alagad ng batas ngayon ay walang dapat gawin kundi ang isang matalinong pakikibagay.

Kamí'y nananalig at naniniwala na ang mga layunin ng Republika ay ipagwawagi sa hinaharap na panahon pagka't ang mga layuning ito'y hubog sa malinis at dalisay na pangarap ng mga bayaning nanganghihanyang sa buhay alang-alang sa tinubuan.

Kamí'y nananalig at naniniwala na ang Bayan at ang Lahi ay makaligtas pagka't ang taong bumabalik ngayon ng mga gawain sa Pamahalaan ay nakapako ang pananaw sa isang maligayang hinaharap.

Kamí'y nananalig at naniniwala, na pagkatapos ng mga hirap na tinituis, ay sasapit din ang madla sa pinangarap na lupang-pangakalo palibhasa'y walang di namumuhunan ngayon ng lahat ng uri ng pagpapakasakit.

(Na sa pagina 4 ang karugtong)

SA BAYANG PILIPINO

Kalatas ng Kanyang Kadakilaang Jose P. Laurel, Pangulo ng Republika ng Pilipinas

Ang maluwalhatang pagsapit ng unang kaarawan ng Republika ng Pilipinas ay dapat ikagalak ng lahat ng pilipinong lubos na nagmamahal sa kanilang tinubuang lupa. Walang dahilan ang kahit na sino upang waling bahala ang ganitong pangyayari. Dapat alagatain na ang ating mga ninuno'y nagtiis ng di-maulatagang hirap alang-alang sa katubusan ng bayan at ang pangyayaring ang pamahalaang nakatatag ngayo'y sa isang Republika ng malaya at nagsasarili ay ganap na nagpapakilala na ang mga hirap na tinituis, sa paanat paano man, ay nagkaroon ng katumbas na bunga.

Sa ilang pagkakataon ay akin nang napaihawigat na ang katunayan at kawagasan ng kasarinlang tinamo natin ay pinag-aalingan nganang hangga ngayon ng ilang mga kababayan. Ibig kong ulitin sa pagkakataong ito ang aking payo, na, kung sakali mang may dahilang pinagbabatayan ang mga pag-aalinlangang yaon, ang tungkulin ng lahat at baw't isa ng mga dalisay na pag-ibig sa tinubuan, ay tumulong at magsimikap upang ang pinag-aalingan ang kasarinlan ay maging tunay at wagas. Tayo'y nasa isang panahon ng tahasang pagpapasya. Ito'y hindi mga araw ng pag-unuran. Ang kailangan nga ay magkaisa tayo at magtulong-tulong.

Bilang paggunita sa unang kaarawan ng Republika ay nais kong paratingin sa aking mga kababayan ang ganitong tagubilin: Magkaisa-isa tayo sa pagbalikat ng mga gawaing tungo sa ikaligtas ng ating Bayan at ng ating Lahi. Sa alin mang kilos at gawa ay wala tayong dapat sagisaging kundi ang ating pagka-pilipino. Iwaksi ang simbuyong ng mga kalooaban at sa baw't sandali'y walang dapat pairalin kundi ang marubdob na pag-ibig sa Tinubuang-Lupa.

Manatili nawang nakawagayway sa habang panahon ang maluwalhatang watawat ng ating minumutyang Republika!